DIN CUVINTUL PARTICIPANŢILOR LA CONFERINŢA PE ŢARĂ A UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Mircea Dridea

jucător în echipa de fotbal Petrolul - Ploieşti

In cîteva cuvinte aş vrea să vorbesc despre unele probleme ce se ridică în cadrul celui mai popular sport din ţara noastră, fotbalul.

Se ştie că în urmă cu un an şi jumătate au fost luate o serie de măsuri pentru ridicarea calitativă a fotbalului din ţara noastră. Consider că aceste măsuri au fost binevenite şi progresul mic, dar totuşi evident, realizat la această ramură este o consecinţă a acestui plan de măsuri.

Care este totuşi cauza pentru care progresul în această ramură nu este mai rapid şi încă nu se ridică la nivelul grijii şi condiţiilor create acestei ramuri sportive?

După părerea mea, cauza principală constă în mentalitatea greşită faţă de pregătire care domină încă majoritatea jucătorilor de fotbal. Ei sînt încă refractari la unele măsuri şi în primul rînd la numărul mai mare de ore de antrenament pe care l-a stabilit planul de măsuri. Este un lucru arhicunoscut că atît timp cît la antrenamente nu va curge din plin sudoarea, atît timp cît jucătorul nu va fi conştient că antrenamentul în condiţiuni mult mai grele decît meciul propriu-zis asigură succesul acestuia din urmă, succesele mari se vor lăsa aşteptate încă.

Mai sînt din păcate şi jucători care nu sînt îndrăgostiţi de jocul pe care-l practică şi ceea ce este mai grav sînt încă mulţi care nu s-au convins că astăzi sportivului de tip nou îi sînt străine unele manifestări, ca viaţa nesportivă, atitudinile huliganice pe terenul de joc şi în afara acestuia, abuzurile de orice natură, tendinţele de căpătuială, tendinţe străine sportului nostru amator.

Aş dori să spun ceva şi despre sportivii care compun echipa Petrolul, colegii mei. De la început ţin să subliniez că în mentalitatea fotbaliştilor de la Petrolul au intervenit schimbări esenţiale. Jucătorii, în prezent, manifestă o atitudine justă faţă de antrenament, faţă de procesul de instruire.

In ceea ce priveşte pregătirea mea personală, pot spune că de la început am fost convins că numai o muncă asiduă la antrenamente şi un regim de viaţă judicios planificat pot duce la rezultate bune.

Pentru a învăţa un procedeu nou sau pentru a perfecţiona unul vechi ca: lovitura cu capul, trasul la poartă, rămîn multe ore în afara celor de antrenament, exersînd şi repetînd împreună cu colegii care manifestă aceleaşi deficienţe sau altele. Din păcate însă nu întotdeauna acest lucru se vede pe terenurile de joc. Concluzia este foarte simplă: pentru a ajunge la perfecţiune trebuie ca şi în continuare să mă pregătesc cît mai conştiincios cu forţe sporite, ca alături de colegii de echipă să contribuim la ridicarea fotbalului nostru şi acest lucru chiar din returul campionatului care bate la uşă.

Fotbalul nostru are perspective de a creşte în valoare. Ultimele turnee pe care echipele Steaua, Dinamo Bucureşti şi Petrolul Ploieşti le-au efectuat în străinătate au arătat că avem posibilitate şi trebuie să facem chiar din acest an un mare pas înainte.

Avem tot ce ne trebuie: condiţiuni excepţionale de pregătire, asigurate de partid, sprijinul eficace al conducerii Uniunii de Cultură Fizică şi Sport şi al Federaţiei de fotbal, dragostea nemărginită cu care ne înconjoară toţi iubitorii fotbalului nostru, pentru care avem mari obligaţii morale şi în faţa cărora va trebui să practicăm un fotbal de calitate cît mai bună.

Paul Ancu

director la S.M.T. Girbovi, raionul Urziceni

Asociaţia sportivă Tractorul din comuna Girbovi îşi desfăşoară activitatea pe lîngă staţiunea de maşini şi tractoare din această localitate şi numărul membrilor cuprinşi în secţiile sale reprezintă 95% din totalul salariaţilor staţiunii.

Membrii asociaţiei noastre îşi desfăşoară activitatea în secţiile de fotbal, popice, tenis de masă şi oină, care sînt afiliate la federaţiile de specialitate. Sînt în curs de afiliere secţiile de box, handbal în 7, şah şi atletism. Pentru toate aceste secţii există o bază materială compusă din terenuri de fotbal, volei, handbal în 7, pistă pentru popice, sală pentru box şi tenis de masă.

In anul 1961 echipele noastre au luat parte la campionatul raional şi Cupa R.P.R. de fotbal, „Cupa satelor" la şah, prin corespondenţă, campionatul raional de popice şi alte competiţii în care s-au situat pe locuri fruntaşe.

In cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului s-au organizat întreceri la şah, tenis de masă, haltere şi lupte, la care au luat parte aproape toţi salariaţii staţiunii.

Din cele arătate se poate spune că în staţiunea noastră sportul a prins rădăcini trainice. Activitatea sportivă de masă se dezvoltă pe o linie crescîndă şi rezultatele bune au şi început să răsplătească eforturile activiştilor voluntari din asociaţia noastră. Astfel, datorită angrenării muncitorilor în activitatea sportivă, noi am reuşit să contribuim la întărirea sănătăţii şi la mărirea capacităţii lor de muncă, ceea ce s-a reflectat pozitiv şi în realizarea sarcinii de plan a staţiunii noastre. La depăşirea sarcinii de plan au contribuit şi numeroşi sportivi fruntaşi în producţie.

Considerăm însă că noi nu am insistat în suficientă măsură ca toţi membrii asociaţiei noastre să fie cuprinşi într-o activitate competiţională continuă. Totodată, am neglijat înfiinţarea unor secţii de sport ca: atletism, ciclism, haltere, pentru care sînt create condiţii materiale şi există mulţi tineri dornici să practice aceste sporturi.

In această direcţie, nici consiliul raional U.C.F.S. din care fac parte şi eu, şi nici consiliul regional nu au acordat un sprijin eficient.

După ce a făcut o serie de propuneri, menite să ducă la îmbunătăţirea activităţii sportive din asociaţiile sportive de pe lîngă staţiunile de maşini şi tractoare, vorbitorul a spus:

In calitate de director al S.M.T. Gîrbovi şi de membru în consiliul raional U.C.F.S. Urziceni, mă angajez în faţa Conferinţei să depun toate eforturile pentru traducerea în viaţă a măsurilor ce vor fi adoptate aici, astfel ca asociaţia sportivă Tractorul S.M.T. Gîrbovi să ajungă fruntaşă pe raion.

Pavel Gheorghiu

preşedintele Consiliului regional U.C.F.S. Banat

In centrul preocupărilor noastre a stat cuprinderea în activitatea sportivă a maselor de oameni ai muncii, prin înfiinţarea de noi asociaţii sportive. Lărgirea numărului de asociaţii sportive a dus implicit la creşterea numărului membrilor UCFS.

Concomitent cu lărgirea cadrului organizaţiei noastre regionale, ne-am preocupat să asigurăm membrilor UCFS o activitate competiţională continuă. Întărirea organizatorică şi a bazei materiale a asociaţiilor sportive a permis ca în anul 1961 să se desfăşoare o bogată activitate competiţională de masă, ilustrată nu numai prin angrenarea în competiţii a peste 340.000 participanţi, ci şi prin creşterea numărului de secţii afiliate, un rol important l-au avut organizarea şi desfăşurarea competiţiilor de masă şi a altor competiţii, care au asigurat continuitate în activitatea secţiilor încă neafiliate, stimulînd dorinţa sportivilor de a urca pe treptele măiestriei sportive.

După ce vorbitorul a subliniat o serie de rezultate meritorii obţinute în domeniul muncii de clasificare sportivă, el a spus în continuare: Cu toate măsurile luate, cu privire la activitatea sportivă de masă trebuie să arătăm că aceasta nu a devenit încă cu adevărat rezervorul activităţii de performanţă. Nu am reuşit încă să închegăm legătura dintre activitatea sportivă de masă şi cea de performanţă şi aceasta pentru că activitatea de masă nu cuprinde încă pe toţi membrii UCFS, competiţiile sportive au încă un caracter periodic, neasigurîndu-se o activitate continuă, care a influenţat îngustarea bazei de selecţie a sportului de performanţă.

In numeroase asociaţii şi cluburi sportive avem încă secţii care nu sînt consolidate din punct de vedere organizatoric, nu desfăşoară o muncă corespunzătoare pentru atragerea oamenilor muncii în activitatea de educaţie fizică şi nu se preocupă pe măsura condiţiilor existente de dezvoltarea activităţii de performanţă. De exemplu, UTA şi CSO Reşiţa (atletism), CSO Timişoara (canotaj) şi altele.

Trebuie să arătăm că nu s-au luat din timp măsurile necesare pentru lichidarea rămînerii în urmă a atletismului în regiunea noastră, nu s-a muncit suficient pentru înfiinţarea secţiilor de atletism în toate asociaţiile sportive, şi nu au fost sprijinite şi îndrumate sistematic secţiile existente.

La lipsurile Consiliului regional în această privinţă pot fi adăugate şi cele ale biroului Comitetului de Organizare, care numai în ultimul timp a dat un sprijin mai concret regiunii noastre.

Cu privire la clasificările sportive, putem arăta că nu am reuşit decît în parte să determinăm pe antrenorii şi conducerile secţiilor pe ramuri de sport să întocmească formele de clasificare, din care motiv 20% din sportivii care au obţinut performanţe de clasificare nu sînt clasificaţi.

In numele Consiliului regional UCFS asigurăm Conferinţa pe ţară a Uniunii de Cultură Fizică şi Sport că vom depune toate eforturile pentru lichidarea lipsurilor existente în activitatea noastră, pentru ridicarea activităţii sportive din regiunea Banat la nivelul sarcinilor trasate de partidul nostru la nivelul cerinţelor actuale, ale sportului din patria noastră, la nivelul condiţiilor economice şi culturale existente în regiunea Banat.

Dr. Octav Costăchel

preşedintele F. R. Şah

Ca şi în alte discipline sportive, iubitorii jocului de şah — activişti voluntari, cadre tehnice şi sportivi — s-au străduit să răspundă cu cinste sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa mişcării de cultură fizică şi sport. Ei au reuşit să obţină succese mulţumitoare atît în ceea ce priveşte lărgirea bazei de mase a jocului de şah — cît şi în privinţa creşterii nivelului de joc al sportivilor de performanţă.

Astfel, s-a continuat afilierea de noi secţii de şah şi atragerea tineretului spre o activitate organizată în cadrul acestora. Pînă la sfîrşitul anului 1961 s-au afiliat aproape 900 de secţii şi au fost legitimaţi peste 5.000 de jucători.

S-a mărit numărul întrecerilor cu caracter local — rezervate în primul rînd jucătorilor de categorie inferioară — la care au participat peste 30.000 de tineri şi tinere. Pentru atragerea maselor în practicarea jocului de şah s-au organizat numeroase simultane; numai în Bucureşti au participat peste 1.000 de jucători la aceste manifestaţii sportive.

Competiţiile de mase au întrunit în fiecare an sute de mii de jucători care au dovedit din plin interesul pe care masele de tineri de la oraşe şi sate îl poartă şahului.

In continuare vorbitorul a arătat că în ultimii ani s-a reuşit să se asigure o mai bună pregătire a sportivilor fruntaşi.

In urma îndeplinirii normelor sportive, la sfîrşitul anului 1961 numărul sportivilor cu clasificare superioară se prezintă astfel: maeştri emeriţi 1; maeştri internaţionali 9, dintre care 3 femei; maeştri ai sportului 36 dintre care 6 femei; candidaţi maeştri 46 dintre care 8 femei şi categoria I 448.

Vorbind despre antrenori, vorbitorul a arătat că repartiţia teritorială nu este tocmai potrivită, deoarece din numărul lor total 17 activează în Bucureşti, 4 în regiunea Banat şi cîte unul în oraşele Sibiu, Petroşeni, Oradea şi Ploieşti.

Din această cauză în numeroase regiuni şi oraşe ale ţării în care sînt jucători fruntaşi nu se poate asigura o pregătire sistematică şi continuă.

In ceea ce priveşte maeştrii de şah, aceştia manifestă lipsuri destul de serioase în privinţa rezistenţei fizice şi a forţei moral-volitive iar unii dintre ei chiar şi în pregătirea teoretică şi tehnică.

Cauzele mai importante ale acestei situaţii sînt următoarele:

— Numărul mic de cadre tehnice — antrenori sau instructori voluntari. In acelaşi timp, cei mai mulţi dintre antrenorii de care dispunem nu sînt încă pe deplin familiarizaţi cu metodele moderne de conducere a studiului teoretic şi a practicii de antrenament.

— Numeroase asociaţii şi chiar cluburi sportive ca de exemplu: CSMS Iaşi, C.S.M. Cluj, Ştiinţa Timişoara şi altele nu au luat măsuri pentru a asigura secţiilor lor de şah încăperi corespunzătoare pentru practicarea jocului de şah. De altfel, chiar în Bucureşti se resimte din ce în ce mai mult lipsa unui local, club central, care să asigure pregătirea sportivilor de performanţă şi a loturilor respective în vederea întîlnirilor internaţionale.

— Documentaţia teoretică este insuficientă: teoria şahistă se dezvoltă într-un ritm deosebit de rapid, iar în ţara noastră s-au realizat prea puţine tipăriturii de literatură şahistă, originală sau traduceri.

— Lipsa unor competiţii speciale destinate maeştrilor de şah şi juniorilor. Competiţiile pentru juniori ar fi cu atît mai necesare, cu cît M.I.C. a renunţat încă din anul 1959 să mai organizeze campionatele de şah şcolare, aşa cum se organizează la celelalte discipline sportive.

— Insuficienta preocupare a organelor U.C.F.S. locale pentru rezolvarea problemelor legate de dezvoltarea mişcării şahiste. Chiar comisiile locale de şah nu sînt suficient sprijinite de consiliile U.C.F.S. regionale şi raionale.

Pentru remedierea lipsurilor în pregătirea sportivilor de performanţă, federaţia a luat următoarele măsuri:

— constituirea unui lot de juniori în Bucureşti care să urmeze o pregătire metodică, sub conducerea unora din cei mai buni antrenori de care dispunem;

— repartizarea cîte unui junior fiecărui maestru de şah în vederea pregătirii şi antrenamentului;

— antrenamentul metodic de 3 ori pe săptămînă cu loturile masculine, feminine şi de juniori.

Instantanee de la Conferinţă

In holul Ateneului, Gheorghe I. Dumitru, preşedintele asociaţiei sportive Paltinul din comuna Săpinţa, raionul Sighet, s-a apropiat de panourile cu realizările sportivilor. Acolo a întîlnit-o pe Virginia Bedelian, secretara asociaţiei sportive din comuna Coteana, regiunea Argeş. Nu era nevoie de prezentări. Dumitru a auzit-o cu puţin timp înainte vorbind la tribună. S-a apropiat de ea:

— Vreau să te rog ceva. Mi-a plăcut foarte mult cum ai vorbit despre „duminicile sportive". Ia spune-mi cum le organizaţi dv., cum aţi reuşit să faceţi din acestea adevărate sărbători sportive în comună?

Celor doi li s-au alăturat alţii. Printre ei, Gheorghe Creţu, preşedintele consiliului raional U. C. F. S. Cîmpulung-Muscel, Ioan Arcaş, colectivist din comuna Alămor, regiunea Braşov şi Paul Ancu, directorul S.M.T-ului Girbovi, raionul Urziceni.

Pe loc se face un adevărat schimb de experienţă. Fiecare are ce învăţa.

— Avem încă multe de făcut în sportul de mase — spune pentru toţi Gheorghe I. Dumitru.

★

Tovarăşul Ion Amărăşteanu discută cu un activist din comisia centrală de turism sportiv:

— In cuvîntul dumneavoastră ne-aţi criticat. Aveţi dreptate. In regiunea Oltenia s-a depus o activitate care nu ne poate satisface.

— Aşa, aşa-i!

— Să vedeţi, chiar la noi, la întreprinderea Electroputere din Craiova, am neglijat această activitate. Am făcut treabă bună cu boxerii noştri, cu handbaliştele, cu şahiştii, cu jucătorii de tenis de masă, cu voleibaliştii... Am greşit însă că ne-am mulţumit numai cu atît. Am neglijat turismul, care este atît de atractiv şi de instructiv.

— Şi noi am scăpat din vedere această problemă — intervine Ion Bordea, preşedintele consiliului regional U.C.F.S. Bacău. Nu putem spune că nu am făcut nimic în această privinţă, dar faţă de posibilităţi...

— Dezbaterile din cadrul Conferinţei ne-au deschis ochii — a adăugat un tovarăş care se alăturase grupului.

★

Cum intri în Ateneu, în stînga şi în dreapta erau două vitrine care aminteau de succesele sportivilor noştri din ultimii ani. Iolanda Balaş, Ion Dumitrescu, Dumitru Pîrvulescu şi alţi numeroşi sportivi fruntaşi ce treceau pe acolo priveau cu emoţie trofeele cucerite cu atîta trădanie. Un grup de antrenori de atletism, de nataţie, de baschet şi haltere discutau. Am reţinut cuvintele lui Ştefan Achim, care ni s-au părut semnificative:

— Intr-un viitor cît mai apropiat am vrea să ne vedem alături. Să contribuim şi noi ca asemenea vitrine să fie cît mai bogate.

Pauză... Delegaţii au ieşit în hol şi s-au grupat după sporturile preferate, sau după noile prietenii legate în timpul lucrărilor. „Fleşurile" fotoreporterilor scînteiază din cînd în cînd. Iată pozîndu-se un grup care cuprinde pe maeştrii emeriţi ai sportului Ion Cernea, Valeriu Bularca şi pe activistul voluntar Ion Bar, din regiunea Crişana.

Mai încolo, boxerii Gheorghe Negrea, Mihail Ghiorghioni şi şahistul Florin Gheorghiu. Instructorul voluntar Eugen Cocuţ, din comuna Gherăieşti, regiunea Bacău, discută cu antrenorul emerit Nicolae Nedef despre antrenamentul în handbal. Un subiect interesant şi... doi noi prieteni.

Lucrările Conferinţei se apropie de sfîrşit. Se fac propuneri de candidaţi pentru Consiliul General şi pentru Comisia Centrală de revizie a Uniunii de Cultură Fizică şi Sport. Delegaţii îşi spun părerea, prin vot secret, asupra propunerilor. Iată, se anunţă şi rezultatul votării. Noii aleşi se întrunesc pentru prima oară, într-o scurtă şedinţă. Apoi, se anunţă componenţa Comitetului Executiv al Consiliului General al Uniunii de Cultură Fizică şi Sport şi Biroul Consiliului General al U.C.F.S. Aplauze subliniază angajamentul luat în numele noilor organe alese, angajament de a se munci şi mai bine pentru transformarea în viaţă a sarcinilor trasate de partid şi guvern mişcării sportive.

Se aclamă îndelung, se ovaţionează puternic pentru partidul nostru iubit, pentru patria noastră socialistă, pentru pace. Ca la un semn, din sutele de piepturi izbucneşte maiestuoasă, emoţionantă, „Internaţionala".

REPORTER